

מסורת הש"ס

א) [מנחתם ה. חולין כ:];
תמורה (טז. א. ב.) [מנחתם
כא. א. ב.] וכן קרה בשבת
כמי ואולי כ"ל כל מלאכה
לא יעשה בהם דמכבי גבי
חג הפסח שמות יב טו. א.
ד) [ז"ל והמנן. ט. א.] [קרה
יח כט. א. ו.] [לעיל מו. א.]
ו) [לעיל כ. א. ט.] [לעיל כ. א. ט.]

הגהות הב"ח

א) ש"י ד"ה דלא חזא
וכו' דהרי סופו:

מוסף רש"י

במושקה ישראל. מקרא
הוא כספר יחזקאל שם
אחד מן האלן מן
המלכים ממקשה ישראל
ולענין קרנות ונסכים
כמי (חולין כ:). מן
המותר לישראל. מן
המותר לאכילת תרמל הא
קרבן (תמורה כט). מן
המותר למקשה ישראל
ישראל נסכים (תמורה כט)
כל קרנותיהם יימי מקשה
הראוי לישראל כל עקר
הספירה קרייה על שם
המקשה. לומר האכילה
עם השמים. הא לא
המותר לישראל (יחזקאל
ח טו). ואין חילוק
מלאכות לרש"י. אם
עשה שמים ושם מלאכות
בהשגה אחד, או עשה
מלאכה שם שם
לאין, אינו חייב אלא
אחת, למי' העברה חלקן
אחת, כיצור ליה אינו
חילוק מלאכות צ"ע,
דכ"ע לא יאכל העברה
ומי' לא העברה ללא
יאכל ויפסק ליה חילוק
מלאכות מועשה אחת
משה, לא מילי נאכסר
דלית בן חייב טעמא כגון
מלאכות שבת דהיון כרת
ושגגות טעמא, דבההיא
פרשה דעשה מלאכות משה
קרייה כחטא, אלא לא
דחייב מלקות הוא ואין
זדון כרת אין בו חילוק
מלאכות (מנחת כ:).

רבינו חננאל

מן המאמרים ממותר שתי
מאות שנשתיירו בבור,
כלומר אפילו ערלה שהיא
חמורה מן הכל. אם עלתה
ונשתיירו מאמרים מותרין
הן, מכאן לערלה שבטלה
במאמרים. ממשקה ישראל
מן היין המותר לישראל,
מכאן אמרו אין מביאין
לו טבל, וכל לא
יביא מן המוקצה, אמרת
לא, אלא יביא מן
המוקצה, ומה ראית
לחזקו, גמרין מטבל מה
טבל מיוחד שאיסור גופו
גרם לו שלא להקריב כי
לא ניתקן אף כל שאיסור
גופו גרם לו. יצא מוקצה
שגורו המים ובשר הוא
ואיסור הכנה בא להרחיקו,
ואי ס"ד מוקצה אסור מן
התורה איך אמרו,
ואיפריא. ומשני אפיק
הבערה ועיל עצי אשרה,
ואזהרתי ולא ידבק בידך
מאומה מן החרם כו', ונזכר
מחלוקת ר' אליעזר ור'
בני אפי' מפרשי. כל חזא
ואחד חזא דלא חזא ליה
אמרין הואיל, וכיון דאיכא
חזא דלא חזא ליה אסור.
אמר רב פפא דלמא לא
היא, עד כאן לא קא שרי ר'
אליעזר למפיה
אלא הואיל ובעינא דקא
אפי' לה כל חזא וחזא
חזא ליה, אבל האופה מיום
טוב לחול דבעינא דקא
אפי' לא חזי ליה
לבו ביום, דהא אית ליה
אחרים אימא לך אסור ר'
אליעזר. ודחי רב שישא
נמי הא דרמי, דלמא עד
כאן לא אסר ר' יהושע
באפיית התפ שלא
הופרשה חלה ממנה
אלא משום דאית ביה
תפ אחת שאניה דאיהא
לא לו ולא לאחרים. מפני
שהיא חלה
לכהן. אבל הכא לענין
האופה מיום טוב לחול
דאי מקלעי ליה אורחים
חזי להאכיל להו שרי ר'
יהושע. אמרתה ארדמי
קמי ר' יודא ולא קבילא,
אמר ליה ר' ירמיה
אמאי לא קבילא, דחביא
בברייתא אמר לו ר' יהושע
הרי הוא עובר משום
לא תעשה כל מלאכה,
כי אופה דבר שאינו
ראוי לו ושחק, ואי ס"ד
בהואיל פליגי נימא ליה
אינו

אלו עוברין פרק שלישי פסחים

מח.

עין משפט
גד מצוה

ל' א מ"י פט"ו מלכות
מלכות אסורות הלכה
ד:
ל' ב מ"י פ"ה מהל'
אסורי מנחת הל'ט:
ל' ג ש"ס הלכה י:
ל' ד מ"י פ"ה מהל' יו"ט
הלכה ג:

תורה אור השלם

1. ושה אחת מן הצאן
מן הקדשים ממשקה
ישראל למנחה ולעולה
ולשלימים לכפר עליהם
באם אדני אלהים:
יחזקאל מה טו
2. ולא ידבק בידך
מאומה מן החרם למען
ישב יי מרוחן אפר ונתן
לך דמים ורחמך
והרחק כאשר נשבע
לאבותיך: דברים יב יח
3. ולא תביא תועבה אל
ביתך ויהיית חרם במדבר
שקך תשקצנו ותעב
תקעבנו בן ירם הוא:
דברים ז כו
4. ונתתם את מנחתם
ושקרתם את מצבתם
ואשריהם תשרפון באש
ותסילי אלהיכם תגדעון
ואבדקם את שקם מן
המקום ההוא:
דברים יב ג
5. לא תעשון בן לוי
אלהים: דברים יב ד
6. ויום השביעי שבת ליה
אלהיך לא תעשה כל
מלאכה אותה ובגד ובתך
עבדך ואמתך ובדמך
וגרך אשר בשעריך:
שמות כ ט

רבינו חננאל

עובר והואיל וכל חזא
וחדא חזאי ליה, אמאי
שתיק, ואלא מדיאשק
לית ליה חזאי. א"ל ר'
ירמיה אי הכי הא דתנינא
בברייתא, אמר לו ר'
אליעזר הרי הוא עובר
משום לא יראה ולא ימצא,
ואשתיק ר' יהושע
בברייתא, הכי נמי להדור
ביה. והא אהדר ליה
במתני', לא זהו חמץ
שמותהוין עליו בכל יראה
ובל ימצא, אלא שתיק
בברייתא ואהדר ליה
במתני', ר' אליעזר נמי
אימור אהדר ליה
במכילתא אחרייתא. ואע"ג
דמסתבר טעמא דר' יהושע
א' ואמר אני אכירע כשאני
אופה נמצאני עובר על
הוא לבדו יעשה לכם
ועושה מעשה בידו,
וכשאני מניחה ואני אופה
אותה נמצאני עובר ואני
עושה מעשה בידו. תניא
אמר ר' הלכה כר' אליעזר
דאמר לא תקרא לה שם
עד שתאפה. ואע"ג דאין
למדין הלכה ממנה דהיא
תלמוד. מסבין הוא דאמר
רב יהודה אמר שמואל
הלכתי כר' אליעזר
שהרודה ונתן טל הסל
מפרסן, וכלהו חזא טעמא
הוא. ור' יצחק אמר
הילכתא כבן בתירא דאמר
טתיל לצנון. ואע"ג דפליגי

רבי אומר הלכה כר' אליעזר. ה"ר
יוסף פסק כרבי משום דקיימא
לן כוונתה מחזירו וכן מנהג ור"י
דומה דשמה לא קאמר הכא כרבי
מחזירו דהא איפליגו רבא ורב חסדא
בהכי והא דהלכה כרבי מחזירו היינו
היכא דליכא פלוגתא דלמוראי:
חמשת

אלא איסור דבר אחר גרם לו ואי אמרת איסור מוקצה דאורייתא מה לי איסור
גופו מה לי איסור דבר אחר ועוד הא את הוא דאמרת ^טדחילוק מלאכות לשבת
ואין חילוק מלאכות ליו"ט אלא אפיק הבערה ועייל עצי אשירה ואזהרה מהכא
²ולא ידבק בידך מאומה מן החרם אמר ליה רב אחא בריה דרבא לאב"י ונלקי
נמי משום ³ולא תביא תועבה אל ביתך אלא אפיק הבערה ועייל עצי הקדש
ואזהרה מהכא ⁴ואשיריהם תשרפון באש ⁵לא תעשון בן לה' אלהיכם אמר רמי
בר חמא הא דרב חסדא ורבה מחלוקת דר"א ורבי יהושע היא דר"א סבר
אמרין הואיל ורבי יהושע סבר לא אמרין הואיל אמר רב פפא ודילמא עד
כאן לא קאמר ר"א התם דאמרין הואיל אלא דבעידנא דקא עיילי לתנורא כל
חדא וחדא חזיא ליה לדיריה אבל הכא דלאורחין הוא דחזי לדיריה לא חזי
אימא הכי נמי דלא אמרין הואיל אמר רב שישא בריה דרב אידי ודילמא
לא היא עד כאן לא קאמר רבי יהושע התם דלא אמרין הואיל אלא דאיכא
חדא דלא חזיא לא לדיריה ולא לאורחין אבל הכא דחזי מיהת לאורחין אימא
הכי נמי אמרין הואיל אמרוה [רבנן] קמיה דרבי ירמיה ור' ירמיה ר' ירמיה
קיבלה ר' זירא לא קיבלה א"ל רבי ירמיה דרבי זירא וזירא ר' ירמיה
כמה שני במאי פליגי ר"א ור' יהושע השתא אמרוה משמיה דגברא רבה ולא
ניקבלה אמר ליה היכי אקבלה דתנינא אמר ליה רבי יהושע לדבריה הרי
הוא עובר משום ⁶לא תעשה כל מלאכה ושתיק ליה ואי איתא לימא ליה
טעמא דירי משום הואיל א"ל וליטעמך הא דתנינא בברייתא אמר לו ר"א
דלבריה הרי הוא עובר משום כל יראה וכל ימצא ושתיק ליה ה"ג דלא אהדר
ליה הא קא מהדר ליה במתני' דתנן לא זהו חמץ שמוהוין עליו משום כל
יראה וכל ימצא אלא שתיק ליה בברייתא ומהדר ליה במתני' ה"ג אימור
שתיק ליה במתני' ואהדר ליה במכילתא אחריתא תניא רבי אומר הלכה
כר"א ור' יצחק אמר הלכה כבן בתירא וכמה שיעור עיסה רבי ישמעאל בנו
של רבי יוחנן בן ברוקה אומר בחיטין קבין ובשעורין שלשת קבין ר' יוחנן
אומר משום ר"א חילוף הדברים והתניא רבי ישמעאל בנו של ר' יוחנן
בן ברוקה אומר בחיטין שלשת קבין ובשעורין ארבעה קבין לא קשיא הא
בחסכתא הא במעלייתא אמר רב פפא שמע מינה גריעין חיטי חסכתא
מחיטי מעלייתא טפי מדגריעין שערי חסכתא משערי מעלייתא דאילו התם
תילתא והכא ריבעא אמר רב קבא מלוגנאה לפיסחא וכן לחלה ^ז(והתניא)

חמשת

ר' יהושע סבר לא אמרין הואיל והכי פירושא ר' אליעזר סבר שרי לאפותה ואע"ג
דקוף סוף איכא חדל דלא חזאי ליה כאן איסור מלאכה הואיל וכל חדא ומדא חזאי ליה דמאי
למקשה הואיל דהא סופו לטעול אחת מהן לחלה הלכך כיון דטובת הגאה אינה ממון ולא עבר
עלה מנחתה עד הערב וישראל: אמרוה. להא
דרמי דבר חמא: מילתא דקשיא לן כו'. דטובת הגאה ממון ליכא לאוקמי פלוגתאיהו לחוד
דנהי נמי דטובת הגאה הנאה ממון לר' אליעזר אפילו הכי
השתא נמי עובר משום לא תעשה כל מלאכה ומוטב לעבור על כל יראה מאליה ואינו
עושה מעשה בידים: טעמא דירי משום הואיל ואין כאן חילול: אהדר ליה במכילתא
אחריתא. ואיכא למימר דתמורה פליגי ר' אליעזר
סבר טובת הגאה ממון הלכך אי מחממה גביה עבר עלה ולאפותה קודם לכן אין
כאן איסור דאמרין הואיל ואיכא למימר בכל חדא חזאי ליה
ור' יהושע סבר אינה ממון הלכך לא זהו חמץ שמוהוין עליו וכי אפי' לה עבר
עלה דלא אמרין הואיל והא דתמורה לעיל [ומ:] דכולי עלמא
טובת הגאה אינה ממון אחתי לא שמע ליה ר' אליעזר לר' יהושע הרי הוא
עובר צדל יראה: הלכה כבן צפירה. תתיל
לזון: שיעור עיסה. ללוט בפסח ולא יותר שיכול לשומרה מדי חמון: ששעורין
קרובין להחמין יותר מן החיטים: תתיל
הא בחסכתא הא במעלייתא. קמיייתא במעלייתא בחסכתא שלש שלחן אינן
אלא קציים טובות: שמע מינה. לענין מקח וממכר:
גריעין חיטי חסכתא במעלייתא טפי ממאי דגריעין שערי חסכתא
ממעלייתא דאילו. בחיטי קמני טובות קציים וזכרות שלשת קציים
אלמא גריעי תילתא ואילו בשעורין הטובות שלשת קבין והערות
ארבעה ליכא גריעותא אלא ריבעא: קבא מלוגנאה. קב של אותו
מקום: לפיסחא. שלא ללוט יותר כדי שיכול לשומרו מן החימון: וכן לחלה.

חמשת

ר' ישמעאל בנו של ר' יוחנן בן ברוקה דר' נחן בשיעור אפיית עיסה, והאי אמר בחטין קבין,
דעבדי קבין חטין פת טפי (נ"א: טפי פת) מדעבדי תלתא קבי שערי, וטריחא דהני טפי מחי. ור' נחן אמר בחטין שלשת קבין
ששורין, כלומר חזקין הן ויש בהן שמונת עיטות מן חממה היא, פירוש מהרה, לפיכך אפילו שלשת קבין מותר, וכן שיעורין שאין חזקין
אלא בחושין ורזין כד שיען מתחממת עיטת מהרה, לפיכך אין אופין שעורים אלא קבין קבין. ומקשינן ואמרין ר'
ישמעאל אומר קבין חטין, והא תניא שלשת קבין חטין, והוא דאמר שלשת קבין שעורין, והא תניא ארבעת קבין שעורין.
ושנינן הא דאמר קבין חטין חיטי מעלייתא, והא דאמר שלשת קבין חטין בחיטי חסכתא, רעים דקים (נ"א: ריקס)
בדמחממין חסכתא ובישחא. וכן בשעורים, השעורים היופת שלשה קבין, והרעות ארבעת קבין, שנמצאו עיטות פת קבים
חטים יפות כמו שלשת קבין, וכן בשעורים. נמצא בין חטים יפות לחטים רעות שליש מוחות, ובשעורים רביעי,
מכלל שהחטים הרעות כן, ורביעי פשוטין הן. אמר רב קבא מלוגנאה לפסחא ליה חלה, והוה שיעורן אחד הוא, כי
קבא מלוגנאה הוא חמשת רביעים ועוד. והן שיעור הקמח להוציא מהן חלה.

ימן המאמרים ממותר שתי מאות שנשתיירו
בבור מכאן ^אלערלה שבטילה במאמרים
במושקה ישראל ^במן המותר לישראל מכאן
אמרו: אינן מביאין נסבין מן הטבל יכול לא
יביא מן המוקצה אמרת מה טבל מיוחד
שאיסור גופו גרם לו אף כל שאיסור גופו
גרם לו ייצא מוקצה שאין איסור גופו גרם לו
אלא איסור דבר אחר גרם לו ואי אמרת איסור מוקצה דאורייתא מה לי איסור
גופו מה לי איסור דבר אחר ועוד הא את הוא דאמרת ^טדחילוק מלאכות לשבת
ואין חילוק מלאכות ליו"ט אלא אפיק הבערה ועייל עצי אשירה ואזהרה מהכא
²ולא ידבק בידך מאומה מן החרם אמר ליה רב אחא בריה דרבא לאב"י ונלקי
נמי משום ³ולא תביא תועבה אל ביתך אלא אפיק הבערה ועייל עצי הקדש
ואזהרה מהכא ⁴ואשיריהם תשרפון באש ⁵לא תעשון בן לה' אלהיכם אמר רמי
בר חמא הא דרב חסדא ורבה מחלוקת דר"א ורבי יהושע היא דר"א סבר
אמרין הואיל ורבי יהושע סבר לא אמרין הואיל אמר רב פפא ודילמא עד
כאן לא קאמר ר"א התם דאמרין הואיל אלא דבעידנא דקא עיילי לתנורא כל
חדא וחדא חזיא ליה לדיריה אבל הכא דלאורחין הוא דחזי לדיריה לא חזי
אימא הכי נמי דלא אמרין הואיל אמר רב שישא בריה דרב אידי ודילמא
לא היא עד כאן לא קאמר רבי יהושע התם דלא אמרין הואיל אלא דאיכא
חדא דלא חזיא לא לדיריה ולא לאורחין אבל הכא דחזי מיהת לאורחין אימא
הכי נמי אמרין הואיל אמרוה [רבנן] קמיה דרבי ירמיה ור' ירמיה ר' ירמיה
קיבלה ר' זירא לא קיבלה א"ל רבי ירמיה דרבי זירא וזירא ר' ירמיה
כמה שני במאי פליגי ר"א ור' יהושע השתא אמרוה משמיה דגברא רבה ולא
ניקבלה אמר ליה היכי אקבלה דתנינא אמר ליה רבי יהושע לדבריה הרי
הוא עובר משום ⁶לא תעשה כל מלאכה ושתיק ליה ואי איתא לימא ליה
טעמא דירי משום הואיל א"ל וליטעמך הא דתנינא בברייתא אמר לו ר"א
דלבריה הרי הוא עובר משום כל יראה וכל ימצא ושתיק ליה ה"ג דלא אהדר
ליה הא קא מהדר ליה במתני' דתנן לא זהו חמץ שמוהוין עליו משום כל
יראה וכל ימצא אלא שתיק ליה בברייתא ומהדר ליה במתני' ה"ג אימור
שתיק ליה במתני' ואהדר ליה במכילתא אחריתא תניא רבי אומר הלכה
כר"א ור' יצחק אמר הלכה כבן בתירא וכמה שיעור עיסה רבי ישמעאל בנו
של רבי יוחנן בן ברוקה אומר בחיטין קבין ובשעורין שלשת קבין ר' יוחנן
אומר משום ר"א חילוף הדברים והתניא רבי ישמעאל בנו של ר' יוחנן
בן ברוקה אומר בחיטין שלשת קבין ובשעורין ארבעה קבין לא קשיא הא
בחסכתא הא במעלייתא אמר רב פפא שמע מינה גריעין חיטי חסכתא
מחיטי מעלייתא טפי מדגריעין שערי חסכתא משערי מעלייתא דאילו התם
תילתא והכא ריבעא אמר רב קבא מלוגנאה לפיסחא וכן לחלה ^ז(והתניא)

ימן המאמרים ממותר שתי מאות שנשתיירו
בבור מכאן ^אלערלה שבטילה במאמרים
במושקה ישראל ^במן המותר לישראל מכאן
אמרו: אינן מביאין נסבין מן הטבל יכול לא
יביא מן המוקצה אמרת מה טבל מיוחד
שאיסור גופו גרם לו אף כל שאיסור גופו
גרם לו ייצא מוקצה שאין איסור גופו גרם לו
אלא איסור דבר אחר גרם לו ואי אמרת איסור מוקצה דאורייתא מה לי איסור
גופו מה לי איסור דבר אחר ועוד הא את הוא דאמרת ^טדחילוק מלאכות לשבת
ואין חילוק מלאכות ליו"ט אלא אפיק הבערה ועייל עצי אשירה ואזהרה מהכא
²ולא ידבק בידך מאומה מן החרם אמר ליה רב אחא בריה דרבא לאב"י ונלקי
נמי משום ³ולא תביא תועבה אל ביתך אלא אפיק הבערה ועייל עצי הקדש
ואזהרה מהכא ⁴ואשיריהם תשרפון באש ⁵לא תעשון בן לה' אלהיכם אמר רמי
בר חמא הא דרב חסדא ורבה מחלוקת דר"א ורבי יהושע היא דר"א סבר
אמרין הואיל ורבי יהושע סבר לא אמרין הואיל אמר רב פפא ודילמא עד
כאן לא קאמר ר"א התם דאמרין הואיל אלא דבעידנא דקא עיילי לתנורא כל
חדא וחדא חזיא ליה לדיריה אבל הכא דלאורחין הוא דחזי לדיריה לא חזי
אימא הכי נמי דלא אמרין הואיל אמר רב שישא בריה דרב אידי ודילמא
לא היא עד כאן לא קאמר רבי יהושע התם דלא אמרין הואיל אלא דאיכא
חדא דלא חזיא לא לדיריה ולא לאורחין אבל הכא דחזי מיהת לאורחין אימא
הכי נמי אמרין הואיל אמרוה [רבנן] קמיה דרבי ירמיה ור' ירמיה ר' ירמיה
קיבלה ר' זירא לא קיבלה א"ל רבי ירמיה דרבי זירא וזירא ר' ירמיה
כמה שני במאי פליגי ר"א ור' יהושע השתא אמרוה משמיה דגברא רבה ולא
ניקבלה אמר ליה היכי אקבלה דתנינא אמר ליה רבי יהושע לדבריה הרי
הוא עובר משום ⁶לא תעשה כל מלאכה ושתיק ליה ואי איתא לימא ליה
טעמא דירי משום הואיל א"ל וליטעמך הא דתנינא בברייתא אמר לו ר"א
דלבריה הרי הוא עובר משום כל יראה וכל ימצא ושתיק ליה ה"ג דלא אהדר
ליה הא קא מהדר ליה במתני' דתנן לא זהו חמץ שמוהוין עליו משום כל
יראה וכל ימצא אלא שתיק ליה בברייתא ומהדר ליה במתני' ה"ג אימור
שתיק ליה במתני' ואהדר ליה במכילתא אחריתא תניא רבי אומר הלכה
כר"א ור' יצחק אמר הלכה כבן בתירא וכמה שיעור עיסה רבי ישמעאל בנו
של רבי יוחנן בן ברוקה אומר בחיטין קבין ובשעורין שלשת קבין ר' יוחנן
אומר משום ר"א חילוף הדברים והתניא רבי ישמעאל בנו של ר' יוחנן
בן ברוקה אומר בחיטין שלשת קבין ובשעורין ארבעה קבין לא קשיא הא
בחסכתא הא במעלייתא אמר רב פפא שמע מינה גריעין חיטי חסכתא
מחיטי מעלייתא טפי מדגריעין שערי חסכתא משערי מעלייתא דאילו התם
תילתא והכא ריבעא אמר רב קבא מלוגנאה לפיסחא וכן לחלה ^ז(והתניא)

ר' ישמעאל בנו של ר' יוחנן בן ברוקה דר' נחן בשיעור אפיית עיסה, והאי אמר בחטין קבין,
דעבדי קבין חטין פת טפי (נ"א: טפי פת) מדעבדי תלתא קבי שערי, וטריחא דהני טפי מחי. ור' נחן אמר בחטין שלשת קבין
ששורין, כלומר חזקין הן ויש בהן שמונת עיטות מן חממה היא, פירוש מהרה, לפיכך אפילו שלשת קבין מותר, וכן שיעורין שאין חזקין
אלא בחושין ורזין כד שיען מתחממת עיטת מהרה, לפיכך אין אופין שעורים אלא קבין קבין. ומקשינן ואמרין ר'
ישמעאל אומר קבין חטין, והא תניא שלשת קבין חטין, והוא דאמר שלשת קבין שעורין, והא תניא ארבעת קבין שעורין.
ושנינן הא דאמר קבין חטין חיטי מעלייתא, והא דאמר שלשת קבין חטין בחיטי חסכתא, רעים דקים (נ"א: ריקס)
בדמחממין חסכתא ובישחא. וכן בשעורים, השעורים היופת שלשה קבין, והרעות ארבעת קבין, שנמצאו עיטות פת קבים
חטים יפות כמו שלשת קבין, וכן בשעורים. נמצא בין חטים יפות לחטים רעות שליש מוחות, ובשעורים רביעי,
מכלל שהחטים הרעות כן, ורביעי פשוטין הן. אמר רב קבא מלוגנאה לפסחא ליה חלה, והוה שיעורן אחד הוא, כי
קבא מלוגנאה הוא חמשת רביעים ועוד. והן שיעור הקמח להוציא מהן חלה.

א) נראה דיש טעות סופר בדבריו וכל"ל טעמא דר"י ואי אכירע דכשאני אופה מלאכתי עובר על כל מלאכה לא יעשה בהם עשה כו'.